

28. NEDJELJA KROZ GODINU (C)

**NE NAĐE SE NIJEDAN KOJI BI SE VRATIO I PODAO
SLAVU BOGU, OSIM OVOGA TUĐINCA.**

Dok je Isus putovao u Jeruzalem, prolazio je izmedu Samarije i Galileje. Kad je ulazio u neko selo, eto mu u susret deset gubavaca. Zaustave se podaleko i zavape: »Isuse, Učitelju, smiluj nam se!« Kad ih Isus ugleda, reče im: »Idite, pokažite se svećenicima!« I dok su išli, očistiše se. Jedan od njih, vidjevši da je ozdravio, vrati se slaveći Boga u sav glas. Baci se

ničice k Isusovim nogama zahvaljujući mu. A to bijaše neki Samarianac. Nato Isus primijeti: »Zar se ne očistiše desetorica? A gdje su ona devetorica? Ne nađe li se nijedan koji bi se vratio i podao slavu Bogu, osim ovoga tuđinca?« A njemu reče: »Ustan! Idi! Tvoja te vjera spasila!«

Lk 17, 11-19

GUBAVCI SE ČISTE

Isuse, samo se jedan, i to tuđinac, našao da ti zahvali za ozdravljenje od gube. Samo jedan Samarijanac. A bilo ih je deset koji su k tebi došli iz krajnje bijede i nevolje. I ja se mogu prepoznati u ovoj devetorici koji nisu smatrali potrebnim da se vrate i da ti zahvale. I meni si darovao život, a katkad ti prigovaram na tom daru; obdario si me roditeljima, a katkad ti prebacujem što mi nisi dao neke bolje roditelje; darovao si mi svijet u kojem živim, a ja mislim da je to mjesto kazne i prokletstva. Daješ mi život i zdravlje, a ja prigovaram na sitnicama za koje mislim da mi nedostaju. Ne znam zahvaljivati. Ne znam ti reći hvala za sve što mi neprestano daješ. Ne znam ti reći hvala za svaki dan, za sunce i ljude, za prijatelje i roditelje, za braću. Ne znam ti reći hvala za zrak što dišem i za to što ova zemlja rađa plodovima od kojih se svakodnevno hranim. Ne znam ti reći hvala što sam u mogućnosti da pristojno živim i da od svojega dijelim s onima koji su potrebni kruha i riječi. Ne znam ti reći hvala što nisam gubav i što je to tvoj dar, a ne moja zasluga ili pravo. I ja mislim, poput ovih devet gubavaca, da si ti dužan meni dati zdravlje i blagostanje, da ja na to imam pravo i da bi ti bio jako loš i nepravedan prema meni kad mi to ne bi dao. I meni se čini katkada da ti zapravo nemam

za što zahvaljivati, budući da ti to sve meni duguješ.

I ja često zaboravljam da je sve što jesam i što imam tvoj dar, znak tvoje velike dobrote i ljubavi. Zaboravljam da je svekoliki tvoj odnos prema meni ljubav, milosrđe, dobrota. Zaboravljam da je milosrđe, za kojim su i ovi gubavci vapili, dar tvojeg Srca i dobrote, a ne nešto što bih smio zahtijevati kao svoje pravo. Zato Isuse, nauči me da budem zahvalan. Osjećam da je zahvalnost istinski čin vjere. Zahvalnost je izraz srca koje osjeća i vjeruje da živi isključivo od tvoje dobrote i ljubavi. Zahvalnost je znak vjere u tvoju neizrecivu dobrotu i tvoju spasiteljsku ljubav.

Želim ti vjerovati, Isuse. I želim da moj život postane pjesma zahvalnica za život i zdravlje, za vjeru i molitvu, za Crkvu, za sakramente, za blagoslov i milosti kojima neprestano kriješ i hrabriš moj život. Hvala ti, Isuse, za sve što mi neprestano daješ. Neka ti je danas moja hvala i za sve ono za što ti još nikada nisam zahvalio.

Vratit će se, Isuse i zahvalit će ti i danas u nedjeljnoj euharistiji. Hvala ti, jer je dostoјno i pravedno zahvaljivati tebi uvijek i na svakom mjestu.

fra Zvezdan

...I ZAHVALNI BUDITE

Pred nama je deset gubavaca, imaju neizlječivu bolest, izopćeni su iz zajednice, pred njima je smrt. No ipak postoje još i tragovi vjere i nade - idu Isusu u susret, možda tu nađu spas i pronalaze ga. Isus ne želi smrt, on poziva na život i daje ga toj desetorici - „Idite, pokažite se svećenicima!“. Dešava se čudo - desetorica ozdraviše, no samo jedan od njih i to Samarijanac, dakle stranac, se vraća i zahvaljuje za dar života te samo on dobiva spasonosnu poruku: „Ustani! Idi! Tvoja te vjera spasila!“ Poslije svega Isus se zapita: „Zar se ne očistiše desetorica? A gdje su ona devetorica? Ne nade li se nijedan koji bi se vratio i podao slavu Bogu, osim ovoga tuđinca?“ Zastanimo na tren u ovim našim svakodnevnim žurbama i uživimo se u ovaj događaj. I mi smo sigurno među ovih deset gubavaca, možda ne nosimo gubu na tijelu, ali sigurno nosimo gubu duše - grijeh koja nas vodi u smrt. Imamo li barem malo vjere, da li smo kadri poput gubavaca poći u susret onome koji nas može ozdraviti? Kakva je naša vjera, možda samo tradicionalna, običajna, deklarativna ili je iskrena i istinska, duboka i životvorna, puna

pouzdanja, predanosti i zahvalnosti? Da li vjerujemo samo ustima ili svom dušom, svim srcem i svim umom svojim? Desetorica gubavaca su dobili tjelesno zdravlje, a samo jedan je dobio i zdravlje svoje duše. Zato je on i zahvalan, zato dolazi dati slavu i hvalu onome koji ozdravlja. Na primljeni

dar daje svoju zahvalnost. Devetorica gubavaca dobilo je tjelesno zdravlje, a ne i zdravlje svojih duša, pokazuju svoju sebičnost, zatvorenost, samouvjerenost, nema tu prave vjere da je zdravlje i sve što imamo dar - dar Ljubavi. Kod devetorice gubavaca nema iskrene zahvalnosti, nema odgovora na dar, ne daju slavu onome koji život daje. Kod njih nema one tako potrebne duhovne dimenzije života - ostaju zdravi u tijelu ali bolesni u duši. Isus u svojoj beskrajnoj ljubavi i njima daje život očekujući da će na taj dar odgovoriti i reći "hvala". I njima je u Božjoj dobroti damo, ali nisu željeli za to zahvaliti i slaviti onoga koji je čudo učinio. Da li ćemo i mi biti poput ovih devetorica gubavaca ili želimo biti poput Samarijanca čija je vjera i zahvalnost bila spasonosna - "Tvoja te vjera spasila". Tako nam je potrebno zdravlje, zdravlje duše i tijela. To nam može dati samo Gospodin koji čini čuda u nama. On za uzvrat želi toliko malo - da budemo poput onog jednog gubavca, a Pavao će u svojoj poslanici nadodati "i zahvalni budite".

Josip

ZAHVALNOST

Svaki čovjek kad se nalazi u stanju teškoća i kriza (kad je "gubav") osjeća potrebu drugih ljudi i Boga. Tada su mu drugi potrebni. Tada smo sposobni vapiti i moliti, tražiti sebi spasenje. U nevoljama i mukama ljudi su svjesni da su ljudi, krhki i lomljivi, ovisni i potrebni drugih. U takvim stanjima čovjek je vjernik Boga i zajedničar. Iskustvo ljudske ograničenosti je iskustvo bitne vezanosti i potrebe drugoga. Sva su ova ponašanja "normalna".

Svako dobro koje nam drugi čini uvijek je milost, dar, ako je izraz ljubavi. Ljubav i darovi se nikada ne mogu zaraditi. Na njih uvijek treba zahvaljivati. Nažalost zna se dogoditi da se na dobro uzvrati zlom. Zato narod i kaže: Tko vraća zlo za dobro, nikada mu zlo iz kuće ne izlazi. Pozvani smo, to je zov naravi i Božji, da budemo osjetljivi i na Božje i na ljudske darove. Isto tako da i sami činimo dobro. Darujmo i primajmo darove, ako ljubimo. Tko ne ljubi ne zna niti darovati niti dar primiti. Primiti dar znači primiti ljubav. Ne bi nam se smjelo dogoditi da dok primamo darove da ne budemo osjetljivi, pa da ih osjetimo tek kada ih izgubimo.

Čovjek je biće dobrote (slika Božja) što izražava kroz darivanje i zahvaljivanje. Isus nas na to poziva i sam nas daruje. On je sam Božji dar čovječanstvu. Bog je onaj koji nam se trajno daruje. On nam je darovao život i ljubav.

Marijan Jurčević, OP

TJEDNI KALENDAR

PONEDJELJAK, 10. listopada

Franjo Borgia, Danijel. Danko

UTORAK, 11. listopada

Ivan XXIII. papa, German, Filip

SRIJEDA, 12. listopada

Serafin, Maksimilijan, Makso

ČETVRTAK 13. listopada

Teofil, Eduard, Faust, Magda

PETAK, 14. listopada

Kalist I. papa, Ljeposlav, Divna

SUBOTA, 15. listopada

Terezija Avilska, Tereza

NEDJELJA, 16. listopada

29. kroz godinu, Marija Marg.

PREMA OBAVIJESTI SVEĆENIKA DO 18. LISTOPADA

ZBOG NJEGOVE ODSUTNOSTI NEMA SVETIH MISA.

www.franjevci-zemun.com

tel. 011 / 2198134

RASPORED EUHARISTIJSKIH SLAVLJA

Nedjeljom u 9 i u 18 sati.

Radnim danom u 9 sati.